

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

3

OPENBARE ZITTING VAN HET KORT GEDING VAN 3 november 2009.

1733 / 09

NR. 09/1623/C VAN HET REGISTER KORT GEDING

Bijlagen: 1 dagvaarding
1 conclusies

In zake van :

De heer [REDACTED], zonder gekend beroep, wonende in Marokko, te [REDACTED] woonstkeuze doende op het kantoor van zijn raadsman.

EISER

Vertegenwoordigd door Mtr Erica VAN DIJK, advocaat (2000 Antwerpen - Emiel Banningstraat, 6).

Van Dijk

Tegen :

1. De BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris van Asiel en Migratiebeleid, Dienst Vreemdelingenzaken met burelen te 1000 Brussel, Antwerpsesteenweg, 59b.

EERSTE VERWEERDER

Vertegenwoordigd door Mtr Noëlle LUCAS loco Mtr Edita MATTERNE, advocaat (1050 Brussel, Louizalaan, 391 - bus 11/12).

2. De BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 Brussel, Karmelietenstraat, 15, voorheen en thans te 1000 Brussel, Leuvense Weg, 1-3.

TWEEDE VERWEERDER

Versteklatend.

B- KA

09/162311

* * *

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 30 oktober 2009.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgende beschikking vonnis uit :

Gezien :

- de dagvaarding betekend door exploit van Mtr Jan Scherpenberg loco Mtr Yves Kinnerechts, gerechtsdeurwaarder verblijvende te Brussel, dd. 27 oktober 2009;
- de conclusie voor eerste verweester neergelegd ter zitting van 30 oktober 2009;

Overwegende dat tweede verweerder, alhoewel regelmatig gedagvaard, niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt door een advocaat;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

* * *

1. De vorderingen

De vordering van eiser strekt er hoofdzakelijk toe verweesters te horen veroordelen, de ene bij gebreke aan de andere, om aan eiser een inreisvisum toe te kennen en af te leveren binnen de termijn van één dag vanaf de betekening van de te verlenen beschikking, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 EUR per dag vertraging.

2. De feiten

Eiser deed op 28 november 2007 een verklaring van nationaliteitskeuze op het Belgisch consulaat te Tanger op grond van artikel 12bis § 1-2° WBN (stuk 5 verweester).

Eiser werd in dat kader opgeroepen om persoonlijk te verschijnen voor de 12° kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel (zijn stuk 2).

Hiertoe diende hij een verzoek in tot het bekomen van een visum kort verblijf, dewelke geweigerd werd bij beslissing van 17 juni 2009,

stellende dat eiser reeds twee maal verzocht had om een visum gezinshereniging, dat tweemaal geweigerd werd en dat hij zich kon laten bijstaan door een advocaat op de zitting van 5 november 2009 (stuk 8 verweerster).

Deze beslissing werd betekend aan eiser op 22 juni 2009 (stuk 9 verweerster).

Bij schrijven van 20 juli 2009 vroeg de raadsman van eiser aan de Dienst Vreemdelingenzaak om copie te krijgen van de beslissing, waarvan melding werd gemaakt op de website van DVZ (stuk 3 eiser).

Bij gebrek aan antwoord, richtte de raadsman van eiser een nieuwe brief op 2 en 24 september 2009 (stukken 4 en 5 eiser).

Deze brieven bleven onbeantwoord.

3. Discussie

3.1. Rechtsmacht

Eerste verweerster stelt dat de burgerlijke rechter geen rechtsmacht heeft om te oordelen over het geschil, nu het zich niet in de plaats kan stellen van de uitvoerende macht om een visum af te leveren.

In de mate eiser zijn vordering steunt op zijn subjectief recht om persoonlijk te verschijnen voor de rechtbank, heeft de burgerlijke rechter in kort geding rechtsmacht om te oordelen over het geschil.

3.2. Binnenlandse Zaken

Eiser heeft ook de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken gedagvaard (weliswaar op het adres van de Minister van Buitenlandse Zaken), die verstek laat gaan.

Hij laat echter na aan te geven welk belang hij hierbij heeft, nu de beslissingsbevoegdheid in handen ligt van eerste verweerster.

De vordering gericht tegen de Minister van Binnenlandse Zaken is dan ook onontvankelijk.

3.2. Hoogdringendheid

Eerste verweerster betwist de hoogdringendheid. Eiser weet al sinds enkele maanden dat hij opgeroepen wordt, uit geen enkel objectief element blijkt dat hij persoonlijk aanwezig moet zijn en hij werd reeds op 22 juni 2009 op de hoogte gesteld van de weigering. Nochtans heeft hij geen juridische stappen ondernomen om deze beslissing aan te vechten voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Eerste verweerster is echter slechts geplaatst om het gebrek aan hoogdringendheid in te roepen terwijl ze zelf in gebreke bleef om drie opeenvolgende brieven van de raadsman van eiser onbeantwoord te laten.

Het beantwoorden van deze brieven had mogelijks tot een oplossing geleid, minstens tot het kunnen overwegen voor eiser en zijn raadsman van de passende juridische stappen te ondernemen.

Het feit dat de beslissing werd betekend aan eiser doet hier geen afbreuk aan. Er ligt overigens geen bewijs voor van het feit dat eiser de kennisgeving daadwerkelijk in ontvangst zou hebben genomen.

3.3. Schijn van recht

Uit de oproepingsbrief van eiser om te verschijnen op 5 november 2009 voor de rechtbank van eerste aanleg wordt expliciet vermeld dat zijn persoonlijke aanwezigheid gewenst is.

Ook al beantwoordt deze wens niet aan een wettelijke bepaling, staat het vast dat de rechtbank erop staat dat eiser in persoon verschijnt op de zitting. Zijn rechtspositie voor de rechtbank zou minder gunstig kunnen zijn indien hij niet in persoon verschijnt.

De overheid schendt *prima facie* het subjectief recht van eiser, die hier zelfs bijna een plicht is, door hem niet toe te laten in persoon te verschijnen en te verwijzen naar de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door een advocaat.

De gevorderde maatregel is beperkt en niet definitief, en heeft als uitsluitend doel het mogelijk maken voor eiser om in persoon te verschijnen voor de rechtbank.

De vordering van eiser is dan ook gegrond.

De gevorderde dwangsom wordt echter niet toegekend, nu uit geen enkel objectief element blijkt dat verweerster zich niet zou schikken aan de rechterlijke uitspraak.

OM DEZE REDENEN :

S. CARDON de LICHTBUER, ondervoorzitter aangesteld om de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelende te Brussel te vervangen ;

Bijgestaan door E. MELIS, griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekende over het voorlopige, bij verstek ten aanzien van tweede verweerder, na tegenspraak ten aanzien van eerste verweerder;

Alle andere of strijdige besluiten verwerpend;

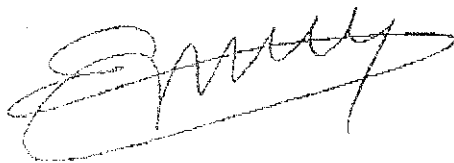
Verklaart de vordering onontvankelijk in de mate deze gericht is tegen tweede verweerder;

Verklaart de vordering gericht tegen eerste verweerder onontvankelijk en gegrond in de hierna volgende mate;

Veroordeelt eerste verweerder om aan eiser een inreisvisum toe te kennen en af te leveren binnen de termijn van één dag vanaf de betekening van deze beschikking, met het oog op de persoonlijke verschijning op de zitting van de 12e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 5 november 2009;

Veroordeelt eerste verweerder tot de kosten, in hoofde van eiser begroot op 194,15 EUR + 1.200 EUR en in hoofde van eerste verweerder begroot op 1.200 EUR.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare zitting van het kort geding van 3 november 2009.

E. MELIS

S. CARDON de LICHTBUER